

C.L.5è.01 - Com en Conill va arribar a ser un conill

En Conill era un dels animals més vanitosos del planeta. Cada matí passava una hora arreglant-se la pell; una hora més, pentinant-se els bigotis, i una hora més, netejant-se les ungles. La resta del dia anava d'una banda a l'altra gallejant i dient:

- Que ben plantat que sóc! Segur que molt aviat alguna princesa es voldrà casar amb mi.

Els altres animals estaven tan farts de la seva vanitat que van decidir donar-li una lliçó.

Així, un dia, la Gasela es va apropar a en Conill i li va dir:

- Bon dia, veí. Que bonic que ets! No m'estranya que circulin tantes històries sobre tu.
- Històries? -va preguntar en Conill, estranyat-. Quines històries?
- Doncs que la Lluna es vol casar amb tu -va dir la Gasela-. La preciosa Lluna, la reina del cel, diu que ets l'animal més bell de tota la Terra. Aquesta nit, ella serà al cim d'aquell turó. Si t'hi vols casar, has d'anar a la cita.

Quan va sentir aquelles paraules, en Conill va pujar al capdamunt del turó i es va asseure a esperar molt inquiet.

Per fi, el cel es va fer fosc i es van començar a veure uns quants estels que brillaven molt. De cop i volta, en Conill va veure la Lluna, però no al turó on ell l'esperava. Allà, a l'horitzó, hi havia un altre turó negre i, en aquell moment, la Lluna platejada sortia pel cim.

- Ah! -va cridar en Conill-. M'he estat esperant al turó que no era. Si no m'espavilo, perdré la Lluna.

En Conill es va posar a córrer amb totes les seves forces. Va baixar a la vall ombrívola i va pujar a l'altre turó. Quan va arribar al cim es va endur una sorpresa desagradable: la Lluna se n'havia anat. Davant d'ell, a l'altra banda de la vall, hi havia un altre turó negre i... per allà pujava la Lluna.

- Espera'm, espera'm! -va cridar en Conill.

I va sortir disparat. I així una vegada i una altra. Corrent amunt i avall, en Conill va continuar travessant valls i pujant turons. Les seves potes semblaven ales.

Al final va comprendre que havia fet tard: la Lluna es trobava damunt d'ell, ben alta en el cel.

– L’he perdut! –va cridar.

I va començar a saltar cap a ella, sense parar de cridar:

– Lluna, Lluna! Sóc aquí! He vingut a casar-me amb tu!

Però la Lluna va pujar volant pel cel negre. En Conill va fer un salt mortal. Després, va estirar les orelles i es va posar a escoltar. Què dirà la Lluna d’ell?

La mateixa història es va repetir un dia rere un altre. Però en Conill no es donava per vençut.

Al cap del temps, en Conill va començar a canviar. De tant contemplar-la, va arribar a tenir la llum de la Lluna als seus ulls; per això, els conills tenen la mirada espantadissa. I de tant córrer de turó en turó, va esdevenir un corredor fantàstic. I de tant saltar, es va convertir en un gran saltador. I de tant escoltar i escoltar el que la Lluna deia allà dalt, se li van posar aquestes orelles tan llargues, com les que tenen tots els conills avui dia.

Com les balenes van arribar a ser balenes. Ted Hughes. (adaptació)

1. Què feia en Conill cada matí? Explica-ho.

.....

.....

2. Com era en Conill? Explica els trets (característiques) més destacats del seu caràcter.

.....

.....

3. Quina frase significa el mateix que la del requadre? Marca-la.

En Conill anava gallejant d’una banda a l’altra.

- ☐ En Conill caminava amb un gall d’una banda a l’altra.
- ☐ En Conill anava molt de pressa d’una banda a l’altra.
- ☐ En Conill anava presumint d’una banda a l’altra.

4. Explica el significat d'aquestes paraules.

Turó

Vall

5. Com és un lloc OMBRÍVOL ? Marca-ho.

☐ Un lloc llunyà.

☐ Un lloc fosc.

☐ Un lloc solitari.

- Pensa una paraula que signifiqui el contrari (antònim) que ombrívol i escriu una frase on aparegui.

6. Escriu uns quants sinònims d'aquesta paraula.

cim:

7. Contesta.

- Per què els animals van decidir donar una lliçó a en Conill?
- Quina broma van fer a en Conill? Qui va parlar amb ell?
- Per què en Conill va pujar al turó?
- Per què en Conill no va aconseguir la Lluna?

8. Què va fer en Conill quan s'adona que s'ha estat esperant "al turó que no era"?

9. Segons el conte, com han arribat els conills a ser com són? Completa les frases.

El conill és un gran corredor i un gran saltador perquè, durant moltes nits,

Els conills tenen la mirada espantadissa

Les orelles del conill són

● Et sembla que alguns d'aquests motius responen a la realitat? Explica-ho.

10. Escriu el conte de manera resumida.

En Conill era molt presumit i els altres animals van decidir donar-li una lliçó.
